

Suomen Olympiakomitean lausunto koskien hallituksen esitystä HE 65/2026 vp eduskunnalle laiksi urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta annetun lain 14 ja 17 §:n muuttamisesta

Hallituksen esitys perustuu syyskuun 2025 budjettiriihen kirjauksiin, jonka mukaan hallitus korjaa urheilijoiden eläke- ja tapaturmaturvajärjestelmää. Tätä aikaisemmin oli käynyt ilmi, että toinen urheilijoiden eläke- ja tapaturmavakuutusta tarjonnut vakuutusyhtiö oli ilmoittanut sosiaali- ja terveysministeriölle vetäytyvänsä markkinoilta. Tieto vetäytymisestä tavoitti urheiluyhteisön vasta keväällä 2025 ja vuoden 2026 alusta ollaan oltu eräiden lajien osalta laittomassa tilassa, johon urheiluyhteisö on ollut syytön.

Tämänhetkinen lainsäädäntö ei houkuttele vakuutusyhtiöitä tarjoamaan urheilijalain mukaista laskuperustekorkoon sidottua eläkettä. Urheilijan näkökulmasta laskuperustekorkoon pohjautuvan eläkkeen tuotto on heikko ja tulevan eläketurvan taso on siten useimmille urheilijoille alhainen.

Esityksen lähtökohtana on joustavoittaa lainsäädäntöä siten, että markkina olisi houkuttelevampi vakuutusyhtiöille. Se, että eläkevakuuttaminen mahdollistuu jatkossa sijoitussidonnaisiin vakuutuksiin, on lähtökohtaisesti hyvä asia ja parannus urheilijoiden eläketurvan nykytilaan.

Sen sijaan merkittävä puute esityksessä on vakuutusyhtiölle jätetty viimekätinen oikeus pitää nykyisin mukaan kertynyt eläkekertymä yhtiössä. Urheilijalla tulisi olla oikeus siirtää jo kertynyt eläke halutessaan toiseen vakuutusyhtiöön tai eläkekassaan tai siirtää kertynyt eläke yhtiön sisällä sijoitussidonnaiseksi. Markkina ei myöskään houkuttele uusia toimijoita, jos iso määrä urheilijoille jo kertyneestä eläkkeestä on kiinni laskuperustesidonnaisissa vakuutuksissa, joita ei voi siirtää yhtiötä toiseen. Lain tavoite houkutella uusia toimijoita markkinoille vaarantuu tämän vakuutusyhtiölle jätetyn ”veto-oikeuden” johdosta ja on tietenkin myös äärimmäisen huono asia urheilijan mahdollisuudelle saada parempaa tuottoa kertyneelle eläkkeelle. Kyse on myös perustavaa laatua olevasta oikeudenmukaisuusongelmasta. Se mikä on mahdollista muille kansalaisille, ei ole mahdollista urheilijoille.

Esityksen hyvänä puolena voidaan pitää sitä, että urheilija voi nostaa tietyin euromääräisin rajoin eläkesäästönsä ennen eläkeikää kertasuorituksena, jolloin hänellä on mahdollisuus käyttää varat valitsemallaan tavalla ja halutessaan parantaa vaikkapa vanhuudenturvaansa sijoittamalla rahat lisäeläkkeeseen. Uudistus on myös perusteltu ulkomaalaisten pelaajien osalta, joille maksu kertasuorituksena on kaikin puolin käytännöllinen menettely. Esityksessä todetaan, että valtaosalla urheilijoista eläkesäästön määrä jää nykyisin alle 10.000 euron ja suurella osalla alle 5.000 euron. Tämä seikka on omiaan lieventämään yllä esitettyä huolta eläkekertymän

siirtorajoituksesta, mutta huoli on konkreettinen niiden urheilijoiden osalta, joilla kertymä ylittää merkittävästi 26.400 euroa.

Myös muutos, joka mahdollistaa maksaa vanhuuseläkettä urheilijan suostumuksella määräaikaisesti, on parannus aikaisempaan.

Lisäksi Suomen Olympiakomitea ehdottaa, että lain 16 a) §:n mukaista ilmoitusvelvollisuutta muutetaan siten, että vakuutuksen tarjoajan tulee tehdä ilmoitus nykyistä huomattavasti aikaisemmin, jos se aikoo lopettaa vakuutuksen tarjoamisen tai rajoittaa sitä . Ilmoitus tulisi antaa välittömästi tiedoksi myös vakuutuksenottajalle. Täten vältettäisiin tulevaisuudessa tämänhetkisen osittaisen laittoman tilan syntyminen ja vältettäisiin lain muuttamista leimannut kiire.

Helsingissä 11.5. 2026

Riku Tapio
Toimitusjohtaja
Suomen Olympiakomitea